

Blessed Generation weeshuis

BG lagere school

Malindi, 9 februari 2013

Jambo nieuwsbrieflezers (Jambo is 'hallo' in Swahili)

Habari ('Hoe gaat het?' in Swahili)

Mzuri Sana ('Heel goed' in Swahili)

Toen we in december 2012 het jaar afsloten, schreef ik dat ik spoedig bij u terug zou komen met een nieuwsbrief boordevol goed nieuws!

Nou hier is die brief dan. En sterker nog, er is zoveel goed nieuws dat het niet in één brief past. Daarom heb ik besloten vandaag uitsluitend over Nyamira te schrijven en het goede nieuws over de andere weeshuizen te bewaren voor een volgende nieuwsbrief.

De opening van de lagere school van het Blessed Generation weeshuis in Nyamira

Het is ongeveer 10 uur in de ochtend als Gladys en Laura (vrijwilligster uit Nederland) en ikzelf aankomen bij het weeshuis in Nyamira.

We zijn hier vandaag voor een speciaal bezoek met betrekking tot de lagere school die in januari van dit jaar open is gegaan.

Als u trouw nieuwsbrieflezer bent dan weet u misschien dat de weeshuizen in Malindi en Ruiru een eigen lagere school hebben. Op het eerste gezicht zou men kunnen denken dat het weeshuis en de lagere school overal hetzelfde zijn. Maar dat is niet zo.

De lagere school in Ruiru is een privé school. Hier mogen kinderen uit de omgeving ook naar toe. Hun ouders betalen schoolgeld en daarvan betaalt de school de onderwijzers, de boeken en veel meer. Een privé school dus.

In Malindi werkt het weer anders: daar hebben we ook een lagere school maar dit is een missie school. Dat betekent dat de weeskinderen er naartoe mogen maar ook kinderen die door ons zijn geselecteerd. Deze - arme - kinderen mogen gratis naar de school. Op dit moment zijn er wel ook wat betalende studenten op de school. Dat is omdat hun ouders echt zo vaak kwamen vragen of hun kinderen hier naar school mogen. En nou ja... laten we reëel zijn: die inkomsten hebben we ook wel nodig. Maar de Blessed Generation lagere school in Malindi is een missie school. Inhoudelijk betekent dit ook "volledig afhankelijk van donateurs".

Nou de school in Nyamira. Wat gaat het worden? Missie, privé of nog anders? Als ik het zo opschrijf, lijkt het simpel maar dit was een beslissing van veel wikken en wegen. We waren steeds uitgegaan van een privé school en ik had een berekening gemaakt van het aantal studenten van buitenaf en de inkomsten die deze studenten zouden genereren. Dan zou het een paar jaar duren voor de school zelfstandig kon draaien.

Het is zonder op te scheppen echt veruit de mooiste school in Nyamira. Maar goed, dat zelfstandig worden duurt een paar jaar. In het weeshuis komen veel nieuwe kinderen nu het weeshuis klaar is. Zij moeten allemaal eten en kleren

aan en ze worden om de beurt of allemaal tegelijk wel eens ziek en er is meer personeel nodig.. en dat in een tijd van crisis.. en dan ook nog een school erbij openen.. ik kreeg daar zorgen over.

Uiteindelijk, na gedegen onderzoek, heb ik voorzichtig eens laten vallen bij naasten in Malindi of een regeringsschool een optie was. Ik kreeg commentaar: "Ria dan hebben we geen kwaliteit meer ; 100 kinderen in 1 klas ; het overzicht is dan weg; dit gaat allemaal ten koste van de kwaliteit van het onderwijs en de kinderen zullen de dupe zijn." Een reactie die ik wel had verwacht. Maar ondanks dat wilde Gladys wel met mij op bezoek bij een ander weeshuis dat ook een regeringsschool heeft. We hebben daar een heel goed gesprek gehad met de mensen van het weeshuis. Later zijn we teruggegaan en hebben ook de hoofdonderwijzer van de school gesproken.

Wat kunnen voordelen zijn van een regeringsschool:

1. Alle docenten worden betaald door de regering (op termijn, niet vanaf de start).
2. Op termijn ontvangt de school een vergoeding voor boeken en andere schoolbenodigdheden.
3. School heeft een hoofdonderwijzer betaald door de regering en de school komt op zichzelf te staan. De manager van het weeshuis kan dit qua organisatie loslaten in de zin van personeel en organisatie en financieel ook enigszins.
4. School heeft meerwaarde voor de omliggende burens die nu echt mee kunnen profiteren van gratis onderwijs.

Wat kunnen de nadelen zijn van een regeringsschool:

1. De hoofdonderwijzer gooit er met de pet naar en werkt niet samen met het weeshuis (want de hoofdonderwijzer wordt niet betaald door het weeshuis en heeft daar dus geen boodschap aan)
2. De school laat teveel leerlingen per klas toe.

Na onderzoek kwamen we erachter dat het bij wet mag om klassen te hebben van 40 kinderen minimaal (dan hoef je niet meer op te nemen). Een klas met 40 kinderen is wel te doen.

Oké, het moment was daar. Naasten in Malindi waren over de streep en toen heb ik Cleophas, de manager van het weeshuis in Nyamira, benaderd met het idee.

Zijn reactie was geweldig: "Ria, hiermee geven we toegang tot onderwijs. Dat is één van de millenniumdoelstellingen". (Ik viel bijna van mijn stoel want ik heb nog nooit een Afrikaan horen spreken over millenniumdoelstellingen.) "Bovendien helpen we zo de omgeving beter; landzaken liggen hier zo gevoelig en voor je het weet zeggen mensen dat er een weeshuis is gebouwd maar dat mensen in omgeving er geen baat bij hebben. Zo betrekken we mensen en wordt het meer van hun!". Tot zover Cleophas... dus we hadden het plan en konden verder met alles uitzoeken.

Cleophas is naar het plaatselijk ministerie van onderwijs gegaan en daar klapt men in hun handen. Ze zijn blij en willen graag meewerken!

En zo zijn begin januari de eerste vier onderwijzers door de regering aangewezen om te gaan werken op de BG school in Nyamira. Met vier onderwijzers redden we het niet. Er zijn drie kleuterklassen en dan groep 1 tot en met 8. BG heeft dus nog wat extra krachten tijdelijk moeten aannemen, waaronder ook een leraar uit Malindi. Hij wil heel graag in Nyamira werken omdat zijn familie daar woont. Hij is overgeplaatst zodat hij kinderen 's avonds kan helpen met het huiswerk en ook in het weekend bijlessen kan geven. Hij is onze ogen en oren in de school.

Dan is de grootste spanning: de hoofdonderwijzer. Heeft 'ie zin om te werken? Dat is vraag 1. En zo ja, wil hij samenwerken?? Vorige week kwam de vraag van de nieuwe hoofdonderwijzer en van Cleophas: "Zouden Ria en Gladys willen komen om de schoolregels uiteen te zetten?". Wauw, dat is een heel goed begin! Dat is wat je noemt samen willen werken. We hebben ons dan ook niet bedacht en zijn gegaan. En zodoende belandden we in Nyamira voor deze bijzondere bijeenkomst.

Ik kan u zeggen: het weeshuis is in zeer goede staat en goed onderhouden en ook de school... prachtig! Ik ben altijd blij om in Nyamira te zijn. Het is zo mooi daar...de bergen, de uitzichten, het landelijke, het traditionele, echt prachtig.

In de auto zei ik tegen Laura de vrijwilligster die mee was: “Als ik met onze kinderen reis, doen we altijd een spelletje: als je Maasai ziet: 1 punt, als je een giraffe ziet: 10 punten en zo verder. Nu jij, als je een blanke ziet: 10 punten.” Laura scoorde geen punten. Vrouwen dragen rokken tot over de knie, meisjes ook. (Wij dus ook, wat ik persoonlijk ongemakkelijk vind. Want onder een rok draag je hakken. En ik wist dat ik op het terrein van het weeshuis en de school bergaf moest lopen en weer op en dat die weg van losse stenen en rotsen is... maar goed...je moet je gewoon aanpassen. Klaar.)

We hebben dus eerst het hele weeshuis en de school bekeken. Ik was onder de indruk kan ik zeggen. Veel van de school meubels die we via de actie van Wilde Ganzen en de veiling in Meije hebben ingezameld waren al gemaakt en gekocht. Kinderen zaten aan de bankjes of het normaalste zaak van de wereld was.

De kinderen hebben boeken en schriften en er zijn veel schoolspullen gekocht. (Dit stond niet in het budget want we wisten niet óf wij óf regering dit ging

doen. De regering kan dit nu nog niet, volgend jaar wel.) BG Nederland hielp ons. Dank aan alle donateurs van Blessed Generation Nederland. 1 Euro maakt veel; dank u wel. Wereldkaart, globe, woordenboeken, alles is er!

Nadat we alles hadden gezien en de kinderen hadden begroet (uitsluitend nog weeshuiskinderen, maar wat veel!!!) gingen we naar de hoofdonderwijzer. Zo, dat was echt officieel. Alle docenten zaten op een stoeltje tegen de muur aan de kant, wij op stoeltje tegenover hem aan zijn bureau en daar zat de baas!! Heel formeel werd er eerst gebeden. Daarna werd iedereen voorgesteld en mochten andere docenten weg. En toen begon het gesprek. Het ijs brak gelukkig snel. Hij heeft ook echt wel plannen en zei: "Ik heb de studieresultaten van jullie studenten in Malindi gezien". (Die hangen op kantoor daar en zijn enorm goed, maar daar kom ik in de volgende nieuwsbrief op terug). "Die

resultaten zijn erg goed, Nyamira kent zo iets niet maar daar wil ik ook naar streven en als we zomaar onze poorten opengooien, loopt heel Nyamira deze school binnen en hebben we 200 kinderen per klas. Zo halen we geen goede resultaten". "Zo", dacht ik "we zitten op 1 lijn!".

We hebben heel goed gesproken met de hoofdonderwijzer en we hebben een gezamenlijke missie. We hebben afspraken over opname van kinderen op de school en schoolbeleid... heel fijn! Ook heel fijn dat hij het met ons wilde kortsluiten, want dat is hij niet verplicht! In principe hebben we de gebouwen van de school aan de regering in bruikleen gegeven en mag hij doen wat hij wil. Zo vroeg hij bijvoorbeeld ook naar religie. Ik ben daar altijd zeer duidelijk over en hou niet van groepjes. We lezen 1 bijbel en geloven in 1 God en in Jezus dus Christelijk. En als je Christelijk leeft, neem je Moslims ook op en respecteer je hun geloof en door dat respect draag je de liefde van het Christendom uit. Hij was even verrast maar wel blij verrast. Cleophas, de manager van het weeshuis, gaat naar een andere kerk dan hij en hij vroeg dan ook: "Ik ben Katholiek. Wat als er een keer een Katholieke priester komt op een schoolceremonie?". "Doen", zei ik "benut alle kansen, dat doen we in de andere weeshuizen ook. We hebben een kerk onderling.. geen naam maar bijbel...Christen zijn. Maar laat kinderen kennismaken met andere geloven, ze zullen op een bepaald moment moeten kiezen bij welke kerk ze willen horen. In Malindi zijn we al 2 keer op rij met kerst naar de Katholieke mis gegaan. Niet omdat we Katholiek zijn, maar de priester ziet eruit als een combi van Sinterklaas en de Kerstman en het koor zingt prachtig! De 7de dag komt af en toe in het weeshuis en heeft een prachtig koor! Gebruik kansen en neem de kinderen af en toe mee naar een kerk buiten het weeshuis, zodat ze een plek kunnen vinden waar ze zich thuis kunnen voelen wanneer ze groot zijn en zelf keuzes moeten maken".

Er is een goede basis gelegd voor de regeringsschool en we zitten op één lijn en dat was het gladde ijs. Als docenten van de regering niet willen samenwerken, wordt het lastig. Nu staan we samen en samen ben je sterk! Hieronder een foto van het team onderwijzers. Helemaal links staat onze onderwijzer uit Malindi, helemaal rechts de hoofdonderwijzer.

Na deze bijeenkomst die van groot belang was voor richtlijnen van de school, hadden we echt tijd voor de kinderen. Ik merkte dat de hoofdonderwijzer een ceremonie voor ons gepland had. De kinderen hebben prachtig voor ons gezongen. Veel kende ik maar velen ook niet. Er zijn zoveel nieuwe weeskinderen bijgekomen dus het zal even duren voordat ik ze allemaal ken.

Gladys sprak de kinderen toe op een manier die ik nooit onder de knie zal krijgen. Heel positief, maar in dat positieve ook wijzen op het belang van schoolresultaten en goed gedrag. Hierin heeft ze echt een gave en iedereen lacht dan ook, maar neemt het tegelijk serieus.

De schooluniformen van de kinderen zijn in de maak maar tot die tijd zijn ze in shirts van een sponsor waar Merry Xmas op staat...dat geeft toch enigszins gelijkheid.

Kijk, ieder zijn kantoor is anders, maar wat me echt raakte was een papier met een cirkeldiagram: het percentage kinderen en de reden dat ze in het weeshuis kwamen. Een groot deel van de cirkel is groen: 'wees met ergens familie'. Een

kleiner deel 'wees en HIV-positief' en ook een deel 'achtergrond onbekend'.
Dat is de meest pijnlijke groep.

Op deze foto alle nieuwe kinderen die in december 2012 in het weeshuis kwamen. Het zijn er veel en zij krijgen kansen op een goede toekomst.

Kwaheri('Tot ziens' in Swahili)

We komen in april naar Nederland. Als u ons wilt zien of u wilt ons uitnodigen bij uw kerk/school of vriendenbijeenkomst: laat het weten. We willen het graag heel erg druk hebben in april!

Ria